

27. 4. 2018

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Zvukový záznam monitorovaného telefonního rozhovoru jako důkaz v civilním řízení

Předkládaný článek popisuje průběh a výsledky soudního řízení týkajícího se použití zvukového záznamu monitorovaného telefonního rozhovoru jako důkazu v civilním soudním řízení.

Právní věta:

Obdobně jako omezení základního práva či svobody veřejnou mocí, tak i míra ochrany z její strany poskytnutá jednomu základnímu právu na úkor druhého, za situace, kdy se nacházejí ve vzájemné kolizi, musí s ohledem na konkrétní okolnosti daného případu dostát požadavkům principu proporcionality a musí respektovat ústavní limity, vyjádřené v čl. 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). V opačném případě by poskytnutí nepřiměřené ochrany či nadměrné preference jednomu základnímu právu fakticky představovalo zásah do druhého základního práva, nepřipustně omezující nebo zcela znemožňující jeho realizaci, v rozporu s principem zachování maxima z obou vzájemně si kolidujících základních práv. Není-li takové vyvažování možné, pak soud musí dát přednost tomu základnímu právu, v jehož prospěch svědčí obecná idea spravedlnosti [nález I. ÚS 1737/08 (N 25/56 SbNU 273)].

Hovory fyzických osob, ke kterým dochází při výkonu povolání, obchodní či veřejné činnosti, zpravidla nemají charakter projevů osobní povahy. Zvukový záznam takového hovoru, pořízený navíc po předchozím upozornění, že hovor je zaznamenáván, může soud použít jako důkazní prostředek v občanském soudním řízení, jímž lze zjistit skutkový stav věci, poté, co zvážil, zda měl účastník, uplatňující informace ze záznamu, k jejich získání jiné, z hlediska zásahu do soukromí druhé osoby šetrnější možnosti.[1]

Řízení před soudem prvního stupně

Dne 27. února 2018 vyhlásil Ústavní soud České republiky náleží sp. zn. II. ÚS 2299/17, kterým vyhověl ústavní stížnosti obchodní společnosti Synergent, s. r. o. (dále jen „Společnost“), kterou se tato Společnost domáhala zrušení rozsudku Okresního soudu v Litoměřicích sp. zn. 12 C 290/2016-42 ze dne 16. května 2017 z důvodu porušení práva Společnosti na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 LZPS.

Okresní soud v Litoměřicích zamítl žalobu, jíž se tato Společnost jakožto žalobkyně domáhala zaplacení finanční částky ve výši 6.038,- Kč s příslušenstvím po žalované společnosti GRIMAX, s. r. o., z titulu uzavřené smlouvy o zveřejnění firmy a poskytnutí souvisejících služeb, jejímž předmětem

měl být zápis prezentace žalované na webových stránkách na dobu určitou.

Soud prvního stupně podanou žalobu zamítl pro neunesení důkazního břemene, neboť Společnosti se nepodařilo prokázat uzavření smlouvy, když jediný důkaz k prokázání tvrzení ohledně uzavření smlouvy, a to záznam telefonního hovoru, z něhož mělo vyplynout uzavření smlouvy, byl soudem prvního stupně vyhodnocen jakožto nelegální.

Soud prvního stupně při svém rozhodování vyšel z recentní judikatury dovolacího i ústavního soudu (viz rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 4007/2008 ze dne 20. 1. 2010 a náleží Ústavního soudu České republiky I. ÚS 191/05 ze dne 13. 9. 2006), jejichž podstatou byla podmínka souhlasu účastníka hovoru s provedením tohoto důkazu. Soud na základě uvedeného došel k závěru, že souhlas žalované s monitorováním telefonního hovoru umožňuje pouze legální hlasitý odposlech (popř. i skrytý příposlech) v reálném čase, avšak nelze již pod něj zahrnout pořizování zvukového záznamu, jehož smyslem není pouze zobrazování, sledování či dohlížení (monitoring), ale je zachycením a uchováním zvuku pro jeho pozdější použití, tedy zcela odlišná činnost, která podstatně zasahuje do práv volajícího. **Souhlasem s monitorováním hovoru tedy nebylo lze nahradit souhlas s pořizováním a použitím zvukového záznamu.**

Řízení před Ústavním soudem České republiky

Proti zamítavému rozsudku soudu prvního stupně podala Společnost včas ústavní stížnost, ve které namítala porušení práva Společnosti na soudní ochranu i závěr soud prvního stupně o neunesení důkazního břemene. Monitorování dle názoru Společnosti zahrnuje logicky také uchovávání zvukového záznamu, které slouží zejména k prokázání platně uzavřeného smluvního vztahu. Nelze tedy hovořit o jakékoliv nezákonnosti anebo nepřipustnosti takového důkazu v soudním řízení. Nepřipuštěním tohoto důkazu tedy bylo zasaženo do práva Společnosti na soudní ochranu.

Ústavní stížnost Společnosti tak byla založena na nesouhlasu Společnosti s nepřipuštěním záznamu telefonického hovoru jako důkazního prostředku v civilním řízení a Ústavní soud po prostudování stížnosti dospěl k jednoznačnému závěru, že stížnost byla podána důvodně a rozsudek okresního soudu zrušil.

Ústavní soud nejdříve zmínil, že problematikou využití tzv. audionahrávek se již zabýval dovolací soud podle něhož hovory fyzických osob, ke kterým dochází při výkonu povolání, při obchodní či veřejné činnosti, zpravidla nemají charakter projevů osobní povahy; **důkaz zvukovým záznamem takového hovoru proto není v občanském soudním řízení nepřipustný** (viz rozsudek dovolacího soudu ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004).

Dovolací soud dále v rozsudku ze dne 23. 6. 2010, sp. zn. 22 Cdo 3717/2008, uvedl, že provedení důkazu zvukovým záznamem může být přípustné. **Přípustnost takto navrženého důkazu je nutno posuzovat vždy s ohledem na individuální okolnosti daného případu.** Ustanovení § 11 a § 12 obč. zák. poskytují ochranu jen těm projevům fyzických osob, jež mají osobní povahu. Osobní povahu proto zpravidla nemají projevy, ke kterým dochází při výkonu povolání, při obchodní či veřejné činnosti.

V posuzované věci se telefonický rozhovor týkal obchodní nabídky Společnosti na uzavření smlouvy pro uveřejnění údajů na internetu a nešlo o projevy soukromé povahy, ale o komunikaci vedenou při provozování obchodní činnosti, žalovaná byla současně na začátku telefonického rozhovoru informována, že hovor je monitorován.

Ústavní soud nesdílel názor okresního soudu, že by v daném případě mělo jít o nezákonný a

nepřípustný důkaz.

Soudní praxe dle Ústavního soudu již připustila provedení důkazu záznamem telefonického rozhovoru, který byl pořízen se souhlasem nahrávaného účastníka i v civilním řízení. **Monitorování dle názoru Ústavního soudu nemusí zahrnovat pouze sledování v reálném čase, nýbrž není také vyloučeno ani jeho využití i pro budoucí potřeby.** Ústavní soud považuje za nepřipadnou i argumentaci soudu prvního stupně ochranou listovního tajemství, resp. tajemství písemností a záznamů podle čl. 13 LZPS. **Poměruje-li se na jedné straně právo na soudní ochranu a na druhé straně právo na ochranu soukromí, je třeba dát přednost právu zakotvenému v čl. 36 odst. 1 LZPS, když v daném případě se komunikace týkala obchodního případu mezi podnikateli a žalovaná měla o monitorování hovoru vědomost.** Účelem provedení důkazu záznamem hovoru přitom mělo být právě prokázání toho, že k uzavření smlouvy došlo. Nebylo lze tedy uvažovat dle Ústavního soudu tak, že by tento důkaz mohl zasáhnout do soukromí jakékoliv osoby či měl být zneužit k jiným účelům.

Závěr

V této konkrétní věci bude znovu Okresní soud v Litoměřicích věc meritorně posuzovat, dosud se tomu tak nestalo, neboť soudní spis byl k tomuto soudu vrácen teprve dne 9. 3. 2018 a soudní jednání v této věci nebylo ještě soudem nařízeno.[3]

V rámci řízení před okresním soudem bude důkaz záznamem telefonického rozhovoru nakonec proveden, neboť tento důkaz není nelegální a nepředstavuje ani zásah do práva na ochranu soukromí. Jakým způsobem však okresní soud o podané žalobě rozhodne, nelze předem odhadnout, neboť soud bude posuzovat otázku, zdali k samotnému uzavření předmětné smlouvy na základě telefonického hovoru doopravdy došlo.

Mgr. Jiří Blahutka,
advokátní koncipient

[KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o.](#)

CITY TOWER
Hvězdova 1716/2b
140 00 Praha 4

Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz

[1] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).

[2] Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. II. ÚS 2299/17 ze dne 27. února 2018

[3] www.justice.cz

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Vybrané otázky poskytování zdravotních služeb na dálku](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [„Za každou kauzou je živý příběh“](#)
- [Ombudsman na Maltě - základní parametry a role. A v čem bychom se mohli poučit i my v Česku?](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Rozhovor s JUDr. Veronikou Janoušek Rudolfovou, samostatnou advokátkou specializující se na sportovní právo](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Fotbaloví agenti vs. FIFA ve světle stanoviska generálního advokáta Soudního dvora Evropské unie](#)